

Dosarul nr. 2ra-705/17

Instanța de fond: Judecătoria Criuleni – V. Ursu,

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu,

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari,

în cauza civilă la acțiunea Mariei Cociu împotriva lui Vasile Cociu, Dumitru Bacotă, Ion Bacotă și Tamarei Bacotă cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 29 noiembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de către Vasile Cociu și Tamara Bacotă, s-a casat hotărârea Judecătoria Criuleni din data de 14 octombrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii,

C O N S T A T Ă :

Maria Cociu la data de 31 martie 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Cociu, Dumitru Bacotă, Ion Bacotă și Tamarei Bacotă cu privire la nulitatea recipisei din data de 21 decembrie 2010, semnată de Maria Cociu, Vasile Cociu, Ion Bacotă și Tamarei Bacotă a contractului de vânzare – cumpărare din 21 decembrie 2010, încheiat între Vasile Cociu și Dumitru Bacotă privind înstrăinarea terenului pentru construcții cu suprafața de 0,0644 ha, cu numărul cadastral xxxxx, casei de locuit cu suprafața de 60,8 m.p., cu numărul cadastral xxxxx, construcțiilor accesorii cu suprafața de 15,5 m.p., cu numărul cadastral xxxxx, situate în xxxxx, radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrierii dreptului de proprietate pe numele lui Dumitru Bacotă, încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 6-8, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 14 septembrie 2011 Dumitru Bacotă a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Cociu și Mariei Cociu privind declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit și a terenului aferent, situate în xxxxx în susținerea acțiunii prezentând recipisa din 21 decembrie 2010, care prezintă un scris simplu, neautentificat de notar, dar prin care se pretinde că este semnată și de Maria Cociu, ceea ce nu corespunde realității.

Prin hotărârea Judecătoria Criuleni din data de 01 decembrie 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 02 iulie 2013 și decizia Curții

Supreme de Justiție din data de 29 ianuarie 2014 s-a admis cererea lui Dumitru Bacotă, s-a declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare din 21 decembrie 2010, potrivit căruia Vasile Cociu și Maria Cociu au vândut, iar Dumitru Bacotă a cumpărat de la ei terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0644 ha, cu numărul cadastral xxxxx, casa de locuit cu suprafața de 60,8 m.p., cu număr cadastral xxxxx, construcții accesorii cu suprafața de 15,5 m.p., cu numărul cadastral xxxxx situate xxxxx. În motivarea soluției instanța de recurs a reținut, că Maria Cociu, nefiind de acord cu recipisa din data de 21 decembrie 2010 nu a contestat-o în instanța de judecată și nu a solicitat anularea acesteia, urmare constatărilor făcute de către instanța de recurs, ea a considerat necesar de a contesta în instanță recipisa din 21 decembrie 2010 și contractul întemeiat pe această recipisă.

Indică că într-o zi a lunii decembrie 2010, la ea acasă au venit Ion Bacotă și Tamara Bacotă, care au discutat cu Vasile Cociu în lipsa ei. Tot atunci a fost scrisă și semnată recipisa, prin care se menționează că Vasile Cociu a primit de la Tamara Bacotă și Ion Bacotă 2000 euro.

Ulterior, ea a fost amenințată cu răfuială fizică de către pârâțul Vasile Cociu, care a impus-o să semneze recipisa. Mai menționează, că când ea a semnat recipisa, în text lipseau înscrierile „casă” și data „21 octombrie 2010”. Aceste cuvinte au fost adăugate în text în lipsa ei după ce ea a semnat recipisa.

În opinia reclamantei, prin excluderea înscrierilor adăugate ulterior, recipisa ar avea următorul conținut „Eu, Vasile Cociu am luat de la familia Ion Bacotă 2000 euro (două mii euro) pentru ce și mă iscălesc”. Astfel, Vasile Cociu de unul singur a luat banii de la familia Bacotă, fără scopul de a vinde casa de locuit și terenul aferent. Prin urmare recipisa din 21 decembrie 2010 reprezintă un înscris fals, care urmează de a fi declarat nul, iar ca urmare urmează a fi declarat nul și contractul de vânzare – cumpărare a casei de locuit și a terenului.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni din 14 octombrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Maria Cociu, s-a constatat nulitatea absolută a recipisei din 21 decembrie 2010 semnată de Ion Bacotă, Tamara Bacotă, Maria Cociu și Vasile Cociu. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. S-a încasat în mod solidar de la Vasile Cociu, Dumitru Bacotă, Ion Bacotă și Tamara Bacotă în beneficiul Mariei Cociu cheltuielile de judecată în sumă de 8 387 lei (f.d. 183, 192-201, vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 29 noiembrie 2016 a admis apelul declarat de către Vasile Cociu și Tamara Bacotă, a casat integral hotărârea Judecătorei Criuleni din data de 14 octombrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins acțiunea (f.d. 23, 24-30, vol. II).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 13 februarie 2017 Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 34-35, vol.I).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și procedural. Concluzia instanței de apel fiind una arbitrară, dând o apreciere abuzivă probelor, fapt care a dus la soluționarea greșită a pricinii, iar erorile comise au dus la încălcarea gravă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu argumentul instanței de apel precum că valabilitatea recipisei a fost obiect de examinare într-o cauză conexă, recurenta nu este de acord, ori obiectul aceluși litigiului a fost declararea valabilității contractului de vânzare - cumpărare, iar asupra valabilității recipisei din data de 21 decembrie 2010 instanțele de judecată nu s-au expus, acesta fiind un obiect separat.

La data de 27 martie 2017 Vasile Cociu, Dumitru Bacotă și Ion Bacotă au depus referință, prin care au solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 63-66, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 noiembrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 16 decembrie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari la data de 13 februarie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Maria Cociu, reprezentată de avocatul Natalia Crîșmari, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Maria Gervas